

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

(Υπόθεση Αρ. 1388/2016)

29 Ιανουαρίου 2021

[Γ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ, ΔΔΔ.]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 146, 12, 28, 30 και 135 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΜΠΟΥΛΟΥΤΑΣ

Αιτητής,

-ΚΑΙ-

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΕΦΑΛΑΙΑΓΟΡΑΣ ΚΥΠΡΟΥ

Καθ' ης η αίτηση.

Δ. Βάκης, για PYRGOU VAKIS LLC, ΧΑΒΙΑΡΑΣ & ΦΙΛΙΠΠΟΥ Δ.Ε.Π.Ε. ΚΑΙ ΝΙΚΟΛΑΣ ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟΥ Δ.Ε.Π.Ε., δικηγόροι για τον αιτητή.

Γ. Τριανταφυλλίδης και Ρ. Πασιουρτίδη (κα), για Α. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ & ΥΙΟΙ Δ.Ε.Π.Ε., δικηγόροι για την καθ' ης η αίτηση.

ΑΠΟΦΑΣΗ

Γ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ, ΔΔΔ.: Με την άνω προσφυγή, η οποία καταχωρήθηκε στις 25.11.2016, ο αιτητής προσβάλλει την απόφαση της καθ' ης η αίτηση ημερομηνίας 1.8.2016, η οποία του κοινοποιήθηκε με επιστολή της καθ' ης η αίτηση ημερομηνίας 15.9.2016 και με την οποία επιβλήθηκε στον αιτητή διοικητικό πρόστιμο συνολικού ύψους €70,000, ήτοι α) διοικητικό πρόστιμο ύψους €60.000 ευρώ, δυνάμει των άρθρων 15 και 48(4)(α) του περί των Πράξεων Προσώπων που Κατέχουν Εμπιστευτικές Πληροφορίες και των Πράξεων Χειραγώγησης της Αγοράς (Κατάχρησης της Αγοράς) Νόμου του 2005, Ν. 116(I)/2005 (εφεξής ο «Νόμος»), για παράβαση από την εταιρεία Cyprus Popular Bank Public Co Limited (εφεξής η «εταιρεία») του άρθρου 11(1)(α) του Νόμου, λόγω υπαιτιότητας και αμέλειας του αιτητή και β) πρόστιμο ύψους €10.000 ευρώ, δυνάμει των άρθρων 23 και 48(4)(α) του Νόμου, για παράβαση από την εταιρεία του άρθρου 19

του Νόμου, ως εξειδικεύεται στην παράγραφο 4(δ)(iv) της Οδηγίας ΟΔ116-2005-03 (εφεξής η «Οδηγία»), λόγω υπαιτιότητας και αμέλειας του αιτητή.

Τα ουσιώδη γεγονότα της παρούσας υπόθεσης έχουν ως εξής:

Ο αιτητής, κατά πάντα ουσιώδη για την παρούσα υπόθεση χρόνο, κατείχε τη θέση του διευθύνοντα συμβούλου στο διοικητικό συμβούλιο της εταιρείας.

Η καθ' ης η αίτηση, στη συνεδρίαση της ημερομηνίας 26.5.2014, κατόπιν σχετικού σημειώματος λειτουργών της (συγκεκριμένα, του κ. Μάριου Νεάρχου και του κ. Άλκη Πιερίδη) ημερομηνίας 19.5.2014, αποφάσισε, όπως καλέσει, δυνάμει του άρθρου 38 του περί της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς Κύπρου Νόμου του 2009, Ν.73(I)/2009, την εταιρεία σε γραπτές παραστάσεις, για ενδεχόμενες παραβάσεις των άρθρων 11(1)(α) και 19 του Νόμου, αναφορικά με τη μη ανακοίνωση/γνωστοποίηση πληροφοριών σχετικά με κρατική στήριξη. Η καθ' ης η αίτηση ενημέρωσε την εταιρεία για την προαναφερόμενη απόφαση της, με σχετική επιστολή της ημερομηνίας 7.7.2014 και την κάλεσε, όπως υποβάλει τις παραστάσεις της. Η εταιρεία απάντησε στην πιο πάνω κλήση της καθ' ης η αίτηση με επιστολή της Ειδικής Διαχειριστού της ημερομηνίας 30.1.2015, με την οποία αυτή δεν έλαβε θέση επί του θέματος για το οποίο εκλήθη όπως δώσει γραπτές παραστάσεις, για τους λόγους που εξέθεσε στην εν λόγω επιστολή της. Ακολούθως, η καθ' ης η αίτηση, στη συνεδρίαση της ημερομηνίας 16.3.2015, κατά την οποία υποβλήθηκε και νέο σημείωμα λειτουργών της (των δύο προαναφερομένων) ημερομηνίας 24.2.2015, η καθ' ης η αίτηση αποφάσισε ότι, η εταιρεία έχει ενεργήσει κατά παράβαση του άρθρου 11(1)(α) του Νόμου, καθότι δεν προέβη σε δημοσιοποίηση το ταχύτερο δυνατόν, ήτοι στις 23.11.2011, «εμπιστευτικής πληροφορίας» που την αφορούσε άμεσα. Συγκεκριμένα, η εταιρεία δεν δημοσιοποίησε ότι, συνεπεία των προκαταρκτικών αποτελεσμάτων της κεφαλαιακής άσκησης της Ευρωπαϊκής Αρχής

Τραπεζών (EAT) και του ενδεχομένου συμμετοχής της εταιρείας στο αναθεωρημένο πρόγραμμα συμμετοχής ιδιωτών στην ανταλλαγή ομολόγων του Ελληνικού Δημοσίου (PSI+), ανέμενε ότι θα χρειαζόταν να αυξήσει το μετοχικό της κεφάλαιο κατά €1.5-€2 δις, εκ των οποίων €1-1.5 δις ανέμενε ότι θα έπρεπε να καλυφθούν μέσω της συμμετοχής ιδιωτών επενδυτών. Στο πλαίσιο αυτό, ενημέρωσε το Υπουργείο Οικονομικών για την πρόθεση της να χρησιμοποιήσει το προς ψήφιση νομοσχέδιο περί της Διαχείρισης Χρηματοοικονομικών Κρίσεων του 2011, για να εξασφαλίσει κρατική στήριξη υπό την μορφή κρατικών εγγυήσεων για την κάλυψη του συνολικού αδιάθετου ποσού της αύξησης μετοχικού κεφαλαίου. Η καθ' ης η αίτηση αποφάσισε, επίσης, ότι η εταιρεία έχει ενεργήσει και κατά παράβαση του άρθρου 19 του Νόμου, καθότι έχει χειραγωγήσει την αγορά, σε σχέση με τα χρηματοοικονομικά της μέσα κατά την περίοδο 23.11.2011 (ημερομηνία κατά την οποία κατέστη ανακινώσιμη η εμπιστευτική πληροφορία) μέχρι τις 30.4.2012 (ημερομηνία δημοσιοποίησης της Ετήσιας Οικονομικής Έκθεσης της εταιρείας για το έτος που έληξε στις 31.12.2011, όπου γίνεται αναφορά για πρώτη φορά σε κρατική στήριξη), μέσω της παράλειψης δημόσιας ανακοίνωσης εκ μέρους της, για το γεγονός ότι, ενημέρωσε το Υπουργείο Οικονομικών ότι προτίθετο να κάνει χρήση του προς ψήφιση του νομοσχεδίου περί της Διαχείρισης Χρηματοοικονομικών Κρίσεων του 2011, προκειμένου να εξασφαλίσει κρατική στήριξη υπό τη μορφή κρατικών εγγυήσεων, για την κάλυψη του συνολικού αδιάθετου ποσού της επικείμενης αύξησης μετοχικού κεφαλαίου αναμενόμενου ύψους €1-1.5 δις. Στην ίδια συνεδρίαση της, η καθ' ης η αίτηση αποφάσισε, όπως καλέσει, μεταξύ άλλων διευθυνόντων συμβούλων και τον αιτητή, δυνάμει του άρθρου 38 του Ν.73(Ι)/2009, για υποβολή παραστάσεων, στα πλαίσια ενδεχόμενης εξέτασης του ενδεχομένου επιβολής διοικητικού προστίμου σ' αυτούς, με βάση το άρθρο 48(4)(α) του Νόμου, μετά την διαπίστωση των άνω παραβάσεων της εταιρείας. Ο αιτητής υπέβαλε τις σχετικές παραστάσεις του, με επιστολή του πληρεξούσιου δικηγόρου του ημερομηνίας 4.11.2015. Η καθ' ης η αίτηση, κατά τη συνεδρίαση της

ημερομηνίας 1.8.2016, αποφάσισε ότι, οι διαπιστωθείσες παραβάσεις της εταιρείας (βλ. ανωτέρω) οφείλονταν σε υπαιτιότητα και αμέλεια (και) του αιτητή, για τους λόγους που εξήγησε και του επέβαλε τα προαναφερθέντα διοικητικά πρόστιμα, ενημερώνοντας αυτόν, ως προαναφέρθηκε, με επιστολή της ημερομηνίας 15.9.2016, για την εν λόγω απόφαση της (εφεξής η «επίδικη απόφαση»).

Ζητήματα (μη) παραδεκτού της προσφυγής δεν εγέρθηκαν από την πλευρά της καθ' ης η αίτηση.

Επί της ουσίας, η πλευρά του αιτητή προώθησε, ως λόγους ακυρώσεως της επίδικης απόφασης, τα ακόλουθα, εδώ συνοπτικά αναφερόμενα:

1. Η καθ' ης η αίτηση δεν παρείχε τα εχέγγυα αμεροληψίας και η επίδικη απόφαση λήφθηκε υπό καθεστώς προκατάληψης έναντι του αιτητή. Αυτό διότι, η Πρόεδρος της καθ' ης η αίτηση, κα Δήμητρα Καλογήρου, ως ο αιτητής υπέδειξε και στις παραστάσεις του στην καθ' ης η αίτηση (βλ. ανωτέρω στα γεγονότα) επισυνάπτοντας σχετικά δημοσιεύματα και άλλα έγγραφα, δεν ήταν αμερόληπτη έναντι του αιτητή, ενόψει δημοσιεύματος στην εφημερίδα «Αλήθεια», με το οποίο φέρεται αυτή να προέβη, κατά τον αιτητή, σε δηλώσεις που φανερώνουν μεροληψία, αλλά και ενόψει σχετικής ένορκης δήλωσης ημερομηνίας 18.9.2017 του συντάκτη του εν λόγω δημοσιεύματος, το οποίο ο αιτητής, με τις παραστάσεις του, επίσης επισύναψε, σύμφωνα με την οποία η Πρόεδρος της καθ' ης η αίτηση *«με σαφήνεια δήλωσε προς την εφημερίδα μας ότι ήταν αισιόδοξη για τη στοιχειοθέτηση όχι μόνο αστικών αλλά και ποινικών ευθυνών σε πρώην διευθυντικά στελέχη της Λαϊκής»*. Η Πρόεδρος της καθ' ης η αίτηση, κατά τον αιτητή, παράνομα έλαβε μέρος στη συζήτηση και λήψη της επίδικης απόφασης, αλλά και ανεπίτρεπτα συμμετείχε η ίδια στο σκέλος της απόφασης, η οποία αφορούσε στην διαπίστωση ή μη της δική της προκατάληψης.

2. Δεν δόθηκε στον αιτητή, κατά παράβαση των αρχών της φυσικής δικαιοσύνης, ουσιαστικό δικαίωμα ακρόασης του, ως προς το εάν η εταιρεία είχε προβεί στις παραβάσεις, οι οποίες της καταλογίζονταν, αλλά ο αιτητής πληροφορήθηκε για την εν λόγω απόφαση σε σχέση με την εταιρεία μετά τη λήψη της και, συγκεκριμένα, με την κλήση του σε υποβολή παραστάσεων σε σχέση με τη δική του κατ' ισχυρισμό υπαιτιότητα (βλ ανωτέρω) ως προς τις καταλογιζόμενες παραβάσεις της εταιρείας.
3. Η επίδικη απόφαση πάσχει λόγω έλλειψης δέουσας έρευνας. Στα πλαίσια του εν λόγω λόγου ακυρότητας, η πλευρά του αιτητή ισχυρίζεται, σε σχέση με την καταλογισθείσα παράβαση του άρθρου 19 του Νόμου, ως εξειδικεύεται στην παράγραφο 4(δ)(iv) της Οδηγίας ότι, α) η Οδηγία ήταν παράνομη και άκυρη λόγω κακής σύνθεσης της καθ' ης η αίτηση κατά την θέσπιση αυτής, ένεκα της παρουσίας ξένων προσώπων ως προς τη νόμιμη σύνθεση της, ως προκύπτει από την ετήσια έκθεση της καθ' ης η αίτηση ημερομηνίας 2012 και από την απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου ημερομηνίας 18.10.2016 στο Νομικό Ερώτημα 372 Δημοκρατία ν. Τράπεζας Κύπρου κ.ά., β) η Οδηγία είναι ultra vires του άρθρου 22 του Νόμου, γ) η παράγραφος 4(δ)(iv) της Οδηγίας είναι άκυρη λόγω ασάφειας, δεδομένου ότι η χειραγώγηση της αγοράς συνιστά ποινικό αδίκημα, δυνάμει του άρθρου 23(3) του Νόμου και δ) το μέρος της επίδικης απόφασης, το οποίο αφορά σε ισχυριζόμενη παράβαση του άρθρου 19 του Νόμου, λήφθηκε υπό πλάνη ως προς τα γεγονότα και την ορθή εφαρμογή και ερμηνεία της Οδηγίας, η οποία, εν πάση περιπτώσει, ως προαναφέρθηκε, είναι άκυρη.
4. Η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει λόγω έλλειψης επαρκούς αιτιολογίας.
5. Η επίδικη απόφαση δεν λήφθηκε από την καθ' ης η αίτηση εντός ευλόγου χρόνου για άσκηση της σχετικής αρμοδιότητας της.

6. Η καθ' ης η αίτηση δεν έδωσε δικαίωμα προηγούμενης ακρόασης στον αιτητή, σε σχέση με την επιβολή ποινής προστίμου σ' αυτόν και το ύψος του.

7. Η καθ' ης η αίτηση, με την επίδικη απόφαση, παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχείρισης, αφού δεν επέβαλε πρόστιμο στην ίδια την εταιρεία για τις παραβάσεις της.

8. Η καθ' ης η αίτηση, με την επίδικη απόφαση, παραβίασε και την αρχή της χρηστής διοίκησης. Αυτό διότι, η καθ' ης η αίτηση είχε την εξουσία, να ζητήσει από την εταιρεία όπως προβεί σε δημοσίευση πληροφοριών, κάτι το οποίο δεν έπραξε καθ' όλη τη διάρκεια της υπό κρίση περιόδου.

Η πλευρά της καθ' ης η αίτηση, με τη δική της γραπτή αγόρευση, απορρίπτει όλα τα ανωτέρω. Συνοπτικά:

Όσον αφορά στον υπό 1 ανωτέρω λόγο ακυρώσεως, η πλευρά της καθ' ης η αίτηση απορρίπτει αυτόν, υποστηρίζοντας ότι, το προαναφερόμενο δημοσίευμα της εφημερίδας «Αλήθεια» δεν αντανakλούσε το πραγματικό περιεχόμενο των δηλώσεων της Προέδρου της καθ' ης η αίτηση, ενώ η εν λόγω εφημερίδα στις 31.1.2014 παρείχε, με νέο δημοσίευμα της, διευκρίνηση περί του θέματος. Το θέμα απασχόλησε την καθ' ης η αίτηση στη κρίσιμη συνεδρίαση της ημερομηνίας 1.8.2016 και από τις σχετικές αναφορές σαφώς προκύπτει ότι, το περιεχόμενο του επίμαχου δημοσιεύματος δεν αντανakλούσε τις πραγματικές δηλώσεις της Προέδρου. Κατά την καθ' ης η αίτηση, ο αιτητής δεν έχει αποδείξει με την απαραίτητη βεβαιότητα προκατάληψη ή μεροληψία της καθ' ης η αίτηση ή της Προέδρου της, ενώ το εν λόγω δημοσίευμα, εν πάση περιπτώσει, δεν αφορούσε στην εδώ επίμαχη έρευνα. Τέλος, η καθ' ης η αίτηση απορρίπτει και τον ισχυρισμό ότι, δεν εδικαιούτο η Πρόεδρος της καθ' ης η αίτηση να

συμμετέχει στη συνεδρίαση της καθ' ης η αίτηση, σε σχέση με την εξέταση του ισχυρισμού περί μεροληψίας της.

Όσον αφορά στον υπό 2 ανωτέρω λόγο ακυρώσεως, η πλευρά της καθ' ης η αίτηση υποστηρίζει ότι αυτός δεν ευσταθεί, επισημαίνοντας, καταρχήν, ότι, ο αιτητής δεν προσβάλλει με την παρούσα προσφυγή την απόφαση για διαπίστωση παραβάσεων εκ μέρους της εταιρείας, αλλά η προσφυγή του στρέφεται μόνο εναντίον της απόφασης επιβολής διοικητικού προστίμου στον αιτητή λόγω υπαιτιότητας και αμέλειας του. Κατά την καθ' ης η αίτηση, το σαφές λεκτικό του άρθρου 48(4)(α) του Νόμου, το οποίο ακολουθήθηκε κατά γράμμα από την καθ' ης η αίτηση στην υπό κρίση περίπτωση, προϋποθέτει, για την εφαρμογή του, την προηγούμενη διαπίστωση παράβασης εκ μέρους της τράπεζας και όχι του αιτητή και δεν προβλέπεται προς αυτό τον σκοπό η προηγούμενη ακρόαση του, αφού τέτοια διαπίστωση παράβασης από την εταιρεία δεν τον επηρεάζει, ενώ δεν βρίσκουν, γι' αυτό το λόγο, εφαρμογής οι αρχές της φυσικής δικαιοσύνης, οι οποίες έχουν επικουρικό των ρητών διατάξεων χαρακτήρα. Η καθ' ης η αίτηση τονίζει σχετικώς, ότι η ευθύνη των διοικητικών συμβούλων για την παράβαση εταιρείας, σύμφωνα με το άρθρο 48(4)(α) του Νόμου, δεν είναι αυτόματη, αλλά απαιτεί τέτοια παράβαση να οφείλεται σε υπαιτιότητα, εσκεμμένη παράλειψη ή αμέλεια τους. Εξ ου και σε αριθμό άλλων διοικητικών συμβούλων της εταιρείας δεν επιβλήθηκαν πρόστιμα, για τους λόγους που επεξηγήθηκαν.

Όσον αφορά στον υπό 3 ανωτέρω λόγο ακυρώσεως, η καθ' ης η αίτηση τον απορρίπτει, υποστηρίζοντας ότι, από τα επίδικα πρακτικά φανερώνεται πλήρης έρευνα του επίδικου ζητήματος. Σε σχέση με τους ισχυρισμούς του αιτητή, αναφορικά με το εάν η εταιρεία έχει παραβεί τα άρθρα 11 και 19 του Νόμου, καθώς και σε σχέση με τη νομιμότητα των διαπιστωθεισών παραβάσεων από μέρος της εταιρείας, η πλευρά της καθ' ης η αίτηση υποστηρίζει ότι, τα ζητήματα αυτά δεν μπορούν να αποτελέσουν

αντικείμενο της παρούσας προσφυγής, καθότι ο αιτητής με τη προσφυγή του στρέφεται μόνο εναντίον της απόφασης επιβολής διοικητικού προστίμου στον αιτητή λόγω υπαιτιότητας και αμέλειας του. Η πλευρά της καθ' ης η αίτηση, άνευ βλάβης της πιο πάνω θέσης της, απαντάει και αναλυτικά σε έκαστη πτυχή του εν λόγω λόγου ακυρότητας της επίδικης απόφασης.

Παρομοίως όσον αφορά στον υπό 4 ανωτέρω λόγο ακυρώσεως, η καθ' ης η αίτηση υποστηρίζει ότι η επίδικη απόφαση είναι πλήρως αιτιολογημένη.

Όσον αφορά στον υπό 5 ανωτέρω λόγο ακυρώσεως, η καθ' ης η αίτηση απορρίπτει αυτόν, υποστηρίζοντας ότι από το περιεχόμενο του διοικητικού φακέλου της υπόθεσης, το οποίο αναλυτικώς επικαλείται στη γραπτή αγόρευση της, προκύπτει με σαφήνεια η καθ' ης η αίτηση να άσκησε την αρμοδιότητα της εντός ευλόγου χρόνου.

Όσον αφορά στον υπό 6 ανωτέρω λόγο ακυρώσεως, η καθ' ης η αίτηση υποστηρίζει ότι, δεν υπήρχε υποχρέωση εκ νέου ακρόασης του αιτητή μετά τη διαπίστωση παράβασης και πριν την επιβολή ποινής, επικαλούμενη προς τούτο σχετική νομολογία. Όσον αφορά στο ύψος του επιβληθέντος προστίμου, η καθ' ης η αίτηση υποστηρίζει ότι, υπήρξε πλήρη αιτιολόγηση αυτού, παραπέμποντας, προς τούτο, στα σχετικά αποσπάσματα στα επίδικα πρακτικά.

Όσον αφορά στον υπό 7 ανωτέρω λόγο ακυρώσεως, η καθ' ης η αίτηση απορρίπτει αυτόν, διατεινόμενη ότι, ο αιτητής δεν έχει αποδείξει με την απαραίτητη επάρκεια ότι τελούσε υπό όμοιες συνθήκες με την εταιρεία για να τύχει της ίδιας μεταχείρισης, όσον αφορά στην απόφαση επιβολής προστίμου ή μη, ενώ έχουν δοθεί επαρκείς λόγοι γιατί δεν υποβλήθηκε πρόστιμο στην εταιρεία.

Τέλος, η καθ' ης η αίτηση απορρίπτει και τον υπό 8 ανωτέρω λόγο ακυρώσεως, υποστηρίζοντας ότι τα σχετικά στοιχεία περιήλθαν σε γνώση της καθ' ης η αίτηση μεταγενέστερα και δη, στα πλαίσια άλλης έρευνας που διεξαγόταν.

Με την γραπτή απάντηση της, η πλευρά του αιτητή επέμεινε στην βασιμότητα των ισχυρισμών της, ενώ τις βασικές θέσεις τους επανέλαβαν οι διάδικοι περιληπτικά και κατά την ακρόαση της υπόθεσης.

Εξέτασα όλα τα ανωτέρω με ιδιαίτερη προσοχή.

Όσον αφορά στον υπό 1 λόγο ακυρώσεως ανωτέρω, αυτός, επί την ουσία του, έχει ήδη εξεταστεί και απορριφθεί τόσο στην απόφαση του παρόντος Δικαστηρίου ημερομηνίας 31.8.2020 στην Προσφυγή Αρ. 1135/2014 ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΑΡΜΑΜΕΝΤΟ ΩΣ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΤΗ ΤΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΙΑΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΟΥ ΑΠΟΒΙΩΣΑΝΤΟΣ ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΕΦΑΛΑΙΑΓΟΡΑΣ ΚΥΠΡΟΥ, όσο και στην απόφαση της αδελφής Δικαστού Ζερβού ημερομηνίας 30.11.2020 στις συνεκδικαζόμενες Προσφυγές Αρ. 1131/2014, 1132/2014, 1133/2014 και 1134/2014 ΜΠΟΥΛΟΥΤΑΣ κ.ά. ΚΑΙ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΕΦΑΛΑΙΑΓΟΡΑΣ ΚΥΠΡΟΥ. Ούτε με βρίσκει σύμφωνο η θέση ότι, απλά και μόνο η έγερση ισχυρισμού περί μεροληψίας εναντίον κάποιου προσώπου μέλους συλλογικού οργάνου, δημιουργεί αυτομάτως και εκ προοιμίου κώλυμα συμμετοχής και αποστερεί a priori από το πρόσωπο, εναντίον του οποίου στρέφεται ο εν λόγω ισχυρισμός, της συμμετοχής του από το συλλογικό όργανο έστω και για το μέρος που αφορά σ' αυτό το ζήτημα και του δικαιώματος του, αλλά και υποχρέωσης άσκησης της αρμοδιότητας του ως μέλος του συλλογικού οργάνου. Εάν ίσχυε αυτό, τότε θα μπορούσε κάποιος απλά να εγείρει, έστω και παντελώς ανυπόστατα, ανάλογο ισχυρισμό για όλα τα μέλη ενός συλλογικού οργάνου ή για το συλλογικό όργανο ως σύνολο, επιφέροντας, με αυτό τον τρόπο, εξ αρχής αδυναμία εξέτασης καν τέτοιου

ισχυρισμού και, κατ' επέκταση, του θέματος που αφορά τον επικαλούμενο τέτοιο ισχυρισμό από το συλλογικό όργανο. Συνεπώς, μ' αυτό το σκεπτικό, ο υπό 1 ανωτέρω λόγος ακυρώσεως απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Ούτε ο υπό 2. ανωτέρω λόγος ακυρώσεως με βρίσκει σύμφωνο. Ορθά έχει επισημάνει η πλευρά της καθ' ης η αίτηση ότι, το άρθρο 48(4)(α) του Νόμου, το οποίο εφαρμόστηκε στην παρούσα υπόθεση, ως προκύπτει από το σαφές λεκτικό του, φαίνεται να προϋποθέτει απόφαση διαπίστωσης παράβασης από νομικό πρόσωπο (εδώ τράπεζα, ήτοι την εταιρεία) για σκοπούς της εφαρμογής του. Αναφέρεται, για του λόγου το ορθόν, στην εν λόγω νομοθετική διάταξη, με δικούς μου τονισμούς:

«α) Ανεξάρτητα και επιπρόσθετα από τις διατάξεις του παρόντος Νόμου, σε περίπτωση που διαπιστώνεται παράβαση του παρόντος Νόμου από νομικό πρόσωπο, να επιβάλλει διοικητικό πρόστιμο μέχρι του ανώτατου ποσού που προβλέπεται από τον παρόντα Νόμο αναφορικά με την εν λόγω παράβαση, και στους διοικητικούς συμβούλους, διευθυντές, αξιωματούχους ή τους διαχειριστές επενδύσεων του νομικού τούτου προσώπου εκτός εάν αποδείξουν ότι η παράβαση δεν οφειλόταν σε δική τους υπαιτιότητα, εσκεμμένη παράλειψη ή αμέλεια.»

Η απόφαση, όμως, για την παράβαση της εταιρείας, αποτελεί, κρίνω, αυτοτελή εκτελεστή διοικητική απόφαση και όχι ενδιάμεση ή προπαρασκευαστική απόφαση της επιβολής διοικητικού προστίμου δυνάμει του άρθρου 48(4)(α) του Νόμου, η οποία βεβαίως, ως αναγκαία προϋπόθεση για την έκδοση της εδώ κρινόμενης απόφασης επιβολής διοικητικού προστίμου, θα μπορούσε να τύχει συμπροσβολής στο ίδιο (εδώ) δικόγραφο, ως συναφής πράξη. Από το όλο λεκτικό της αιτούμενης θεραπείας της υπό εξέταση προσφυγής, όμως, δεν προκύπτει, πέραν από την αναφορά σε «υποτιθέμενη παράβαση» της εταιρείας, η προσφυγή να στρέφεται και εναντίον της εν λόγω απόφασης για την εταιρεία, αλλά εναντίον μόνο της απόφασης επιβολής προστίμου στον αιτητή. Ως ξεκαθάρισε και κατά τη διάρκεια των διευκρινήσεων της υπόθεσης, δεν

έχει ασκηθεί ούτε άλλη σχετική ξεχωριστή προσφυγή του αιτητή εναντίον της απόφασης περί παράβασης της εταιρείας. Το κατά πόσο ο αιτητής θα είχε άμεσο συμφέρον ως θιγόμενος να στραφεί δικαστικώς εναντίον τέτοιας απόφασης παράβασης από την εταιρεία και, κατ' επέκταση και επί της ουσίας, εάν θα είχε και δικαίωμα ακρόασης του πριν την έκδοση τέτοιας απόφασης, το οποίο να έχει παραβιαστεί διότι δεν κλήθηκε να εκφέρει τις απόψεις του, θα μπορούσε να εξεταστεί μόνο, εάν τέτοια απόφαση ήταν αντικείμενο προσβολής της στο Δικαστήριο, κάτι που δεν διαπιστώνεται, ως επεξηγήθηκε ανωτέρω. Συνεπώς, για τους λόγους που επεξηγήθηκαν ανωτέρω, η νομιμότητα της (ξεχωριστής) απόφασης της καθ' ης η αίτηση περί των προαναφερθέντων παραβάσεων της εταιρείας, δεν δύναται να αποτελέσει αντικείμενο ελέγχου στα πλαίσια της παρούσας προσφυγής και κατ' επέκταση, δεν δύνανται να εξεταστούν λόγοι ακυρώσεως που προβάλλονται σε σχέση με τη νομιμότητα αυτής, ως ο εδώ εξεταζόμενος λόγος ακυρώσεως περί μη προηγούμενης ακρόασης του αιτητή πριν την έκδοση της. Συνεπώς, με βάση τα ανωτέρω, ούτε αυτός ο λόγος ακυρώσεως ευσταθεί και απορρίπτεται.

Όσον αφορά στον υπό 3 λόγο ακυρώσεως ανωτέρω, ούτε αυτός, κρίνω, ευσταθεί. Τα επίδικα έγγραφα φανερώνουν πλήρη έρευνα όλων των ουσιωδών θεμάτων και πτυχών που αφορούσαν στην έκδοση της επίδικης απόφασης. Όσον αφορά στους ισχυρισμούς του αιτητή σε σχέση με την νομιμότητα της απόφασης και το κατά πόσο η εταιρεία έχει παραβεί τα άρθρα 11 και 19 του Νόμου, καθώς και τα όσα αναφέρονται για την Οδηγία (βλ. ανωτέρω), ορθώς η πλευρά της καθ' ης η αίτηση υποστηρίζει ότι, τα ζητήματα αυτά δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο της παρούσας προσφυγής, καθότι ο αιτητής με τη προσφυγή του στρέφεται μόνο εναντίον της απόφασης επιβολής διοικητικού προστίμου στον αιτητή λόγω υπαιτιότητας και αμέλειας του, ως επεξηγήθηκε και ανωτέρω κατά την εξέταση του υπό 2 λόγου ακυρώσεως. Συνεπώς και αυτός ο λόγος ακυρώσεως απορρίπτεται.

Ούτε ο υπό 4 ανωτέρω λόγος ακυρώσεως με βρίσκει σύμφωνο. Τα πρακτικά της επίδικης συνεδρίασης της καθ' ης η αίτηση ημερομηνίας 1.8.2016, φανερώνουν πλήρη αιτιολογία της επίδικης απόφασης.

Όσον αφορά στον υπό 5 ανωτέρω λόγο ακυρώσεως, ο καθορισμός του εύλογου χρόνου κρίνεται, σύμφωνα με το άρθρο 10 του περί των Γενικών Αρχών του Διοικητικού Δικαίου Νόμου, Ν. 158(Ι)/1999, από τις εκάστοτε ειδικές συνθήκες και, κρίνω, ότι στην παρούσα περίπτωση η καθ' ης η αίτηση δεν έχει υπερβεί τον εύλογο χρόνο άσκησης της αρμοδιότητας της. Από τα ενώπιον του Δικαστηρίου έγγραφα, προκύπτει με ασφάλεια ότι για τα υπό διερεύνηση ζητήματα ήταν απαραίτητος αρκετός χρόνος προς διεκπεραίωση του έργου της καθ' ης η αίτηση, η οποία τον αξιοποίησε χωρίς να κωλυσιεργήσει ή αφήνοντας άπρακτη τον χρόνο να διαρρέει, αλλά αντίθετα, προβαίνοντας σε σειρά ενεργειών, ως απαιτείτο από μία εκ της φύσεως της χρονοβόρα διαδικασία (διορισμός ερευνώντων λειτουργών, διερεύνηση και υποβολή του πορίσματος τους, μελέτη αυτού, κλήση των ενδιαφερομένων, συμπεριλαμβανομένου του αιτητή, για υποβολή παραστάσεων, αξιολόγηση του υλικού της έρευνας και των παραστάσεων και λήψη απόφασης). Κατά συνέπεια, ούτε αυτός ο λόγος ακυρώσεως ευσταθεί και απορρίπτεται.

Όσον αφορά στον υπό 6 ανωτέρω λόγο ακυρώσεως, είχα την ευκαιρία να εξετάσω παρόμοιο λόγο ακυρώσεως στην απόφαση μου ημερομηνίας 10.9.2018 στην Προσφυγή Αρ. 1117/2014 ΛΥΣΑΝΔΡΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΕΦΑΛΑΙΑΓΟΡΑΣ, στην οποία λέχθηκαν και τα εξής:

«...Ακολουθως, χρήζει εξέτασης, κατά λογική προτεραιότητα, ο υπό 3. ανωτέρω λόγος ακυρώσεως, ότι ο αιτητής, κατά παράβαση της πάγιας νομολογίας του Ανωτάτου Δικαστηρίου αλλά και της αρχής της φυσικής δικαιοσύνης, δεν κλήθηκε να ακουστεί από την καθ' ης η Αίτηση, προτού η καθ' ης η αίτηση αποφασίσει την επιβολή των επίδικων ποινών στον αιτητή.

Ούτε ο πιο πάνω λόγος ακυρώσεως ευσταθεί. Ορθά έχει επισημάνει η πλευρά της καθ' ης η αίτηση, ότι ο αιτητής κλήθηκε ρητώς, με την επιστολή της καθ' ης η αίτηση ημερομηνίας 2.8.2013, όπως υποβάλει τις γραπτές παραστάσεις του όχι μόνο επί των πιθανολογούμενων παραβάσεων, αλλά και για την επιβολή και τον καθορισμό του ύψους του προστίμου ή επιβολή οποιασδήποτε άλλης κύρωσης (βλ. Παράρτημα Δ της Ένστασης της καθ' ης η αίτηση, εκεί σελ. 24). Αυτή η ενιαία διαδικασία ακρόασης του αιτητή ταυτόχρονα τόσο σχετικά με τις πιθανολογούμενες παραβάσεις, όσο και για τον καθορισμό της ποινής ή το ύψος αυτής, έχει κριθεί ως νόμιμη από το Ανώτατο Δικαστήριο (βλ. απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην **ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΕΦΑΛΑΙΑΓΟΡΑΣ ΚΥΠΡΟΥ ΚΑΙ ΕΞΕΛΙΞΗ ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΗ ΛΤΔ, (2006) 3 Α.Α.Δ. 310**).

Στην απόφαση **Αννίτα Φιλιππίδου (supra)** λέχθηκαν, σχετικά και τα εξής:

«.Προς ολοκλήρωση του υπό εξέταση κεφαλαίου των νομικών προσεγγίσεων της Αιτήτριας, προστίθεται ότι ούτε και η, επιδερμική, θέση ότι δεν δόθηκε το δικαίωμα υποβολής προφορικών παραστάσεων για σκοπούς επιβολής ποινής είναι βάσιμη. Η Καθ' ης η αίτηση με επιστολή της ημερομηνίας 2 Αυγούστου 2013 κάλεσε την Αιτήτρια σε γραπτές παραστάσεις, αναφέροντας μεταξύ άλλων:

«Η Επιτροπή πριν να προβεί στην έκδοση της απόφασής της για την ύπαρξη ή μη, παράβασης ή επιβολής διοικητικού προστίμου, καθώς και τον καθορισμό του ύψους του προστίμου, ή οποιασδήποτε άλλης κύρωσης, θα λάβει υπόψη της τις παραστάσεις σας.»

Η Αιτήτρια ανταποκρίθηκε υποβάλλοντας τις θέσεις της με επιστολή ημερομηνίας 2 Οκτωβρίου 2013. Υπό αυτά τα δεδομένα δόθηκε στην Αιτήτρια, κατ' ακολουθία των εκ του Νόμου διαλαμβανόμενων, το δικαίωμα να υποβάλει τις παραστάσεις της, τόσο για το ενδεχόμενο παράβασης των προνοιών του Νόμου όσο και σε ό,τι αφορά το ύψος πιθανού διοικητικού προστίμου. Ούτε και τίθεται θέμα περαιτέρω προφορικής ακρόασης και ανάλογων παραστάσεων, αφού η Καθ' ης η αίτηση έκρινε ότι κάτι τέτοιο δεν ήταν απαραίτητο προς επεξήγηση των γραπτών παραστάσεων που είχαν ήδη υποβληθεί..»

Συνεπώς, και ο πιο πάνω λόγος ακυρώσεως απορρίπτεται.»

Συνεπώς, με βάση τα ανωτέρω, δεν υπήρχε υποχρέωση της καθ' ης η αίτηση να καλέσει τον αιτητή όπως τοποθετηθεί εκ νέου και μετά από την λήψη απόφασης παράβασης εκ μέρους του για την ποινή που θα του επιβαλλόταν και το ύψος αυτής.

Ούτε όσον αφορά στο ύψος του επιβληθέντος προστίμου εντοπίζω οτιδήποτε μεμπτό. Τα πρακτικά της συνεδρίασης της καθ' ης η αίτηση ημερομηνίας 1.8.2016 (εκεί σελ. 13 και 14) φανερώνουν πλήρη και σαφή αιτιολόγηση του ύψους του επίδικου προστίμου. Συνεπώς και ο υπό 6 ανωτέρω λόγος ακυρώσεως απορρίπτεται.

Ούτε ο υπό 7 ανωτέρω λόγο ακυρώσεως βρίσκω ότι υπέχει βασιμότητας. Η πλευρά του αιτητή απέτυχε να αποδείξει εκείνα τα χαρακτηριστικά, τα οποία να αποδεικνύουν ότι ο αιτητής τελούσε στην ίδια θέση με την εταιρεία για σκοπούς επιβολής ποινής ή μη, ενώ αντίθετα, μέσα από τα επίδικα έγγραφα, με σαφήνεια προκύπτει το σκεπτικό της καθ' ης η αίτηση, γιατί δεν επιβλήθηκε ποινή στην εταιρεία, κατάληξη, η οποία, κατά την κρίση μου είναι εύλογα επιτρεπτή και εξηγεί με επάρκεια τη διαφοροποίηση στο χειρισμό της εταιρείας σε σχέση με τον αιτητή, για σκοπούς επιβολής ποινής. Η ισότητα που διασφαλίζεται με το **άρθρο 28** παραβιάζεται μόνο όταν η διαφοροποίηση δεν βασίζεται πάνω σε αντικειμενική και εύλογη διάκριση. (βλ. **KYRIAKIDES V. THE REPUBLIC [1969] 3 CLR 390**). Μια τέτοια διαφοροποίηση πρέπει να εξετάζεται σε σχέση με το σκοπό τον οποίο εξυπηρετεί και τις πραγματικότητες που ισχύουν στο συγκεκριμένο χρόνο. Η αρχή της ισότητας παραβιάζεται μόνο όταν η διάκριση δεν είναι αντικειμενική και εύλογη (βλ. **ΠΑΥΛΟΥ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΦΟΡΟΥ ΕΚΛΟΓΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ [1987] 1 CLR 252**). Στην παρούσα περίπτωση, δεν έχει αποδειχθεί από τον αιτητή, ο οποίος φέρει και το βάρος απόδειξης των ισχυρισμών του, ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις παραβίασης της αρχής της ίσης μεταχείρισης.

Τέλος, ούτε ο υπό 8 ανωτέρω λόγος ακυρώσεως με βρίσκει σύμφωνο. Καταρχήν, ως προαναφέρθηκε ανωτέρω, ζητήματα που άπτονται της νομιμότητας της απόφασης της καθ' ης η αίτηση σε σχέση με τις παραβάσεις της εταιρείας δεν μπορούν να τύχουν εξέτασης, αφού η εν λόγω απόφαση δεν έτυχε εδώ δικαστικής προσβολής από τον αιτητή. Ακόμη και να μπορούσε να εξεταστεί όμως, δεν εντοπίζω κάτι μεμπτό στις

ενέργειες της καθ' ης η αίτηση, σε σχέση με τον υπό εξέταση λόγο ακυρώσεως. Η καθ' ης η αίτηση, ως ορθά επισημαίνει η πλευρά της καθ' ης η αίτηση στη γραπτή αγόρευση της, δεν μπορούσε να γνωρίζει, δεν γνώριζε, αλλά ούτε και είχε υποχρέωση να γνωρίζει εκ των προτέρων για τις όποιες παραλείψεις της καθ' ης η αίτηση και να ενεργεί αυτή προς αποφυγή τους (βλ. σχετικά και **απόφαση ημερομηνίας 30.3.2011 στην Προσφυγή αρ. 1414/2009 SHARELINK SECURITIES SERVICES LTD ΚΑΙ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΕΦΑΛΑΙΑΓΟΡΑΣ ΚΥΠΡΟΥ**). Η καθ' ης η αίτηση, κρίνω, κινήθηκε, λαμβάνοντας την εδώ επίδικη απόφαση, στα πλαίσια των συγκεκριμένων νομοθετικών ορίων και υποχρεώσεων της και, ως εκ τούτου είναι νόμιμη.

Με βάση όλα τα προαναφερθέντα, κρίνω ότι ουδείς εκ των λόγων ακυρώσεως που προτάθηκαν από την πλευρά του αιτητή ευσταθεί και, ως εκ τούτου, η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται, με έξοδα ως αυτά θα υπολογιστούν από το Πρωτοκολλητήριο και εγκριθούν από το Δικαστήριο

Η επίδικη απόφαση επικυρώνεται.

Γ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ, ΔΔΔ.